

Dette er altsaa Hovedlinjerne, hvorefter Grænsen bør drages. I det enkelte lader Fordelingen af det samlede Repertoire sig af forstaaelige Grunde ikke paa Forhaand fastsætte med væsenlig større Nøjagtighed. Her maa Erfaringen efterhaanden fæste den enkelte Scenes Repertoire, hvad navnlig gælder Spørgsmaalet om, i hvor stort et Omfang de forskellige Skuespil, der henhører under det store Drama — herunder særligt det alvorlige, klassiske Drama: Shakespeare, Schiller, Oehlenschläger — bør henvises til den nye Scene. Ved Afgørelsen heraf vil der, som det vil ses, navnligt være to Hensyn at tage, der hver for sig føre i modsat Retning. Det ovenfor nærmere angivne Hensyn til Diktionen og Stemmemernes Virkning i det hele samt til den nærmere Forbindelse med Publikum fører naturligt til at vælge den mindre Scene, medens omvendt Hensynet til den rent sceniske Virkning i mange Tilfælde vilde gøre Opførelsen paa den store Scene ønskelig — i flere Tilfælde nødvendig.

Paa samme Maade vil Spørgsmaalet om, hvad der for den lettere Operas Vedkommende kan henvises til den mindre Scene, blandt andet komme til at bero paa, hvilke Krav der i det enkelte Tilfælde maa stilles til Orkestret, der i det mindre Teater næppe vil kunne blive mere end halv saa stort som det nuværende Teaters af Hensyn til den for Skuespillet ønskelige Ruminddeling.

ad 3. Som det vil erindres, havde den i Marts 1893 af Kultusministeriet nedsatte Kommission til Overvejelse af forskellige Teatret vedrørende Forhold ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en Talescene i umiddelbar Forbindelse med den foreliggende Teaterbygning i sin i 1897 afgivne Betænkning udelukkende regnet med de to Grunde, der umiddelbart støder til Teatrets nuværende Magasinbygning (Holmens Kanal Nr. 3) nemlig den saakaldte Schjelderupske Gaard (Holmens Kanal Nr. 5) og den daværende romerske Badeanstalt (Tordenskjoldsgade Nr. 10), og den samme Ejendoms-erhvervelse ligger ogsaa til Grund for det Forslag til Lov om »Opførelse af en Tilbygning til det kongelige Teater«, som Ministeriet i Rigsdagssamlingen 1898—99 forelagde Rigsdagen. Til Erhvervelse af disse to Ejendomme regnedes der den Gang med et Beløb paa ca. 690,000 Kr., hvorfra drøges ca. 40,000 Kr. for de ved Nedbrydningen indvundne Materialier.

Idet vi bemærker, at de paagældende to Ejendomme ikke for Tiden kunne erhverves for en mindre samlet Sum end ca. 820,000 Kr., da navnlig Ejendommen i Tordenskjoldsgade efter dens fuldstændige Ombygning er steget meget betydeligt i Værdi, maa vi efter de Krav til Pladsforholdene, der formentlig maa stilles til en fuldt tilfredsstillende, moderne Teaterbygning, anse det paagældende samlede Areal (ca. 4000 □ Al.) for at være for lille til det heromhandlede Formaal, og vi finder saa meget mindre Grund til at bringe dette Areal i Forslag, som man til samme Pris vil kunne erhverve en væsentligt større og i det hele ligesaa gunstigt beliggende Byggeplads, saaledes som nedenfor nærmere paavist.

Paa den anden Side maa vi ubetinget holde paa, at den nye Talescene maa ligge i umiddelbar Forbindelse med det nuværende Teater, saaledes som det ogsaa med Styrke er gjort gældende i Motiverne til det ovennævnte Lovforslag, og at der navnlig ikke paa nogen Maade kan være Tale om at løse den foreliggende Opgave ved at leje eller købe et af Hovedstadens Privatteatre. Bortset fra, at man herved maatte give Afkald paa den store Værdi, som Fællesdriften har, saavel i kunstnerisk som i økonomisk Henseende, vilde en Anbringelse af den nationale Skueplads i et af Privatteatrene under de i mange Henseender ganske utilfredsstillende Forhold, der her kunde bydes det, føles som en væsentlig Foringelse af Arbejdsvilkaarene, hvorved meget af det, hvorpaa National-